

31/03/2026

Ο Λαρίσης Ιερώνυμος ομιλητής στην Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 31 Μαρτίου 2026 η τρίτη Επετειακή Γενική [Ιερατική Σύναξη](#) της [Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#).

Προσκεκλημένος του Σεβασμιώτατου Ποιμενάρχου κ. Δαμασκηνού ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «“Υπέρ της του κόσμου ζωής” (Ιω. στ΄, 51) Η αυτοθυσία ως υπέρβαση του θανάτου».

Προσφωνώντας ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Δαμασκηνός, τον Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμο τον καλωσόρισε με θερμούς λόγους στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας και στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου και αναφέρθηκε στους επετειακούς εορτασμούς για την συμπλήρωση 200 ετών από την ηρωική Έξοδο της Φρουράς των Ελευθέρων Πολιορκημένων και τον

ευχαρίστησε, γιατί ανταποκρίθηκε στην πρόκληση της τοπικής μας Εκκλησίας, να μιλήσει στην Επετειακή Ιερατική Σύναξη.

Λαμβάνοντας τον λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό για την πρόσκληση να μιλήσει στην Επετειακή Γενική Ιερατική Σύναξη και παρουσίασε το θέμα του προσεγγίζοντας τον θάνατο όχι ως ένα βιολογικό τέρμα, αλλά ως μια πνευματική πρόκληση που υπερβαίνεται μέσω της χριστιανικής πίστης και της ελπίδας της Ανάστασης.

Μέσα από θεολογικές και ιστορικές αναφορές, ανέλυσε πώς οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι μετέτρεψαν την πτώση τους σε ηθική νίκη, λειτουργώντας ως σύγχρονοι μάρτυρες που προτίμησαν τον σωματικό θάνατο από την πνευματική υποδούλωση.

Η ηρωική Έξοδος του Μεσολογγίου δεν αποτελεί απλώς ένα κορυφαίο ιστορικό γεγονός, αλλά μια πράξη πνευματικής υπέρβασης που επανακαθορίζει την έννοια της ελευθερίας και της θυσίας. Με αφορμή τη συμπλήρωση 200 ετών από την Έξοδο, η ανάλυση της αυτοθυσίας των «Ελεύθερων Πολιορκημένων» αναδεικνύει διαχρονικές αξίες που παραμένουν αναγκαίες για το παρόν και το μέλλον της ανθρωπότητας.

Σε αντίθεση με τις προηγούμενες εποχές, ο σύγχρονος πολιτισμός

φαίνεται να αποφεύγει ή να αγνοεί τον θάνατο, επιλέγοντας έναν τρόπο ζωής επικεντρωμένο στο παρόν και την πρόσκαιρη απόλαυση. Ωστόσο, ο θάνατος παραμένει η μόνη βεβαιότητα της ανθρώπινης ύπαρξης, η κοινή μοίρα όλων των ανθρώπων, ανεξαρτήτως κοινωνικών, οικονομικών ή πνευματικών διαφορών.

Η θεολογική προσέγγιση του θέματος φωτίζει τη διάκριση μεταξύ βιολογικού και πνευματικού θανάτου. Ο θάνατος, κατά τη χριστιανική διδασκαλία, εισέρχεται στον κόσμο ως αποτέλεσμα της απομάκρυνσης του ανθρώπου από τον Θεό, δηλαδή ως καρπός της αμαρτίας. Η αποξένωση αυτή δεν συνεπάγεται άμεσο βιολογικό τέλος, αλλά πρωτίστως πνευματική νέκρωση, δηλαδή τη διακοπή της σχέσης με την πηγή της ζωής. Έτσι, ο άνθρωπος βιώνει έναν εσωτερικό θάνατο, ο οποίος προηγείται και καθορίζει τον βιολογικό.

Η Αγία Γραφή και η πατερική παράδοση υπογραμμίζουν ότι ο «δεύτερος θάνατος», δηλαδή η οριστική αποκοπή από τον Θεό, αποτελεί τη μεγαλύτερη τραγωδία για τον άνθρωπο. Αντιθέτως, η εν Χριστώ ζωή προσφέρει τη δυνατότητα υπέρβασης του θανάτου και συμμετοχής στην αιώνια ζωή. Η θυσία του Χριστού μεταβάλλει ριζικά το νόημα του θανάτου, καθιστώντας τον όχι τέλος, αλλά πέρασμα και προϋπόθεση ανακαίνισης και σωτηρίας.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η αυτοθυσία αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Δεν πρόκειται απλώς για μια ηρωική πράξη ή μια έκφραση φιλοπατρίας, αλλά για μια βαθιά πνευματική στάση που φανερώνει την υπέρβαση του φόβου του θανάτου.

Οι ήρωες του Μεσολογγίου ενσάρκωσαν αυτήν ακριβώς την αλήθεια: προτίμησαν τον θάνατο από την απώλεια της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας, αποδεικνύοντας ότι η αληθινή ζωή δεν ταυτίζεται με τη βιολογική επιβίωση, αλλά με την πίστη σε ανώτερα ιδανικά.

Ο Σεβασμιώτατος έκανε αναφορά στις αντιλήψεις περί θανάτου στον αρχαίο κόσμο, όπου κυριαρχούσε η αίσθηση της ματαιότητας και της απελπισίας. Είτε στην ελληνική μυθολογία είτε στην ιουδαϊκή παράδοση, ο θάνατος αντιμετωπιζόταν ως σκοτεινή και οδυνηρή πραγματικότητα. Η χριστιανική αποκάλυψη, όμως, έρχεται να ανατρέψει αυτήν την προοπτική, προσφέροντας ελπίδα, νόημα και προοπτική αιωνιότητας.

Καταλήγοντας, τόνισε ότι σε μια εποχή σύγχυσης και αποπροσανατολισμού, η ανάδειξη της αυτοθυσίας ως στάσης ζωής και η επανατοποθέτηση του ανθρώπου απέναντι στο μυστήριο του θανάτου αποτελούν αναγκαίες προϋποθέσεις για την αναγέννηση της κοινωνίας. Η μνήμη του Μεσολογγίου καλεί σε έναν νέο «αναβαπτισμό» σε αξίες που υπερβαίνουν το πρόσκαιρο και οδηγούν στην αληθινή ζωή.

Ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας ευχαρίστησε και πάλι τον Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου για την παρουσία του στην τοπική Εκκλησία και του προσέφερε το επετειακό μετάλλιο της Ιεράς Μητροπόλεως για τους εορτασμούς των διακοσίων ετών από την ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

